

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΕΝΩΣΗ ΦΙΛΟΛΟΓΩΝ

9 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ: ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΗΜΕΡΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ.

Τη γλώσσα μου έδωσαν ελληνική.....

Με χαρά και περηφάνεια υποδεχόμαστε την καθιέρωση της 9ης Φεβρουαρίου ως Παγκόσμιας Ημέρας Ελληνικής Γλώσσας. Σήμερα τιμάμε την ιστορικότητα και την οικουμενικότητα της γλώσσας μας και νιώθουμε, πέρα από τις ευφρόσυνες αναφορές στον αστείρευτο πλούτο της, την ανάγκη να υπογραμμίσουμε πως ουσιαστική τιμή και ελικρινές αφιέρωμα στην ελληνική γλώσσα δεν συνάδουν με την προϊούσα συρρίκνωση και υποβάθμιση από την Πολιτεία στο σημερινό ελληνικό σχολείο των μαθημάτων της Αρχαίας Ελληνικής Γλώσσας και Γραμματείας, όπως και της Νέας Ελληνικής Λογοτεχνίας,

Οι Έλληνες φιλόλογοι δεν αντιμετωπίζουν την αρχαία ελληνική γλώσσα και τα κλασικά γράμματα στο σύνολό τους σαν άδειες στέρες που ηχούν και που τις προσκυνούμε, αλλά ενωτίζονται σ' αυτά τη βουή του υπόγειου ρεύματος που αιώνες αρδεύει δημιουργικά τον νεοελληνικό λόγο.

Παράλληλα, η τόσο συχνά παρατηρούμενη σήμερα αμήχανη χρήση των λόγιων εκφράσεων στον έντυπο και ηλεκτρονικό τύπο, τα ακαλαίσθητα λάθη, οι ανοικειοι βαρβαρισμοί συνθέτουν την εικόνα ελλειμματικής, διδασκαλίας τόσο της νέας όσο και της αρχαίας ελληνικής γλώσσας.

Εξάλλου η διδασκαλία των κειμένων τόσο της αρχαίας ελληνικής όσο και της νέας ελληνικής γραμματείας συνιστά την προϋπόθεση για τη δημιουργική αξιοποίηση από τους σημερινούς μαθητές και μελλοντικούς υπεύθυνους πολίτες της χώρας του γλωσσικού θησαυρού που μας κληροδότησαν οι χιλιετίες. Ο κυκλοδίκωτος ήλιος του Κάλβου, ο μνησιπήμων πόνος του Σεφέρη, η πανδέγμων θάλασσα του Παπαδιαμάντη προσέφεραν στη νέα ελληνική ανεκτίμητο λεκτικό και νοητικό πλούτο. Ας μη λησμονούμε επίσης πως σε γλώσσα ελληνική διατυπώθηκαν για πρώτη φορά οι μεγάλες ιδέες της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Είναι εύλογη λοιπόν η ανησυχία πως ο εξοστρακισμός της διαχρονικής διδασκαλίας της ελληνικής γλώσσας από την εκπαίδευση μοιραία μπορεί να επιφέρει στην κοινωνική ζωή ένα δυσαναπλήρωτο έλλειμμα ελευθερίας και δημοκρατίας. Προς τη δημοκρατική αυτή παράδοση της ελληνικής εκπαίδευσης, η οποία έδινε από καταβολής της προτεραιότητα στη διδασκαλία εμβληματικών κειμένων, όπως η *Αντιγόνη* του Σοφοκλή και ο Θουκυδίδου Περικλέους *Επιτάφιος*, απιστεί η επενδυμένη με εκσυγχρονιστικό προσωπείο αντίληψη που περιθωριοποιεί την αρχαία ελληνική στα Γυμνάσια και απειλεί την κλασική παιδεία στα Λύκεια, ενώ παράλληλα καταδικάζει σε ισόβια αγλωσσία τους πιο αδικημένους από άποψη γλωσσικής κατάρτισης μαθητές, αυτούς της Τεχνικής Επαγγελματικής Εκπαίδευσης.

Η Πανελλήνια Ένωση Φιλολόγων ζητά να σταματήσει επιτέλους η υποβάθμιση της γλωσσικής διδασκαλίας στη διαχρονική και ποιοτική της διάσταση, να επανιδρυθούν τα κλασικά γυμνάσια και λύκεια και να τιμάται η γλώσσα μας καθημερινά στο ελληνικό σχολείο ενταγμένη σε ένα όραμα παιδείας που αναγνωρίζει στις ανθρωπιστικές αξίες τη μόνη εγγύηση για την πρόοδο της παιδείας και του τόπου. Εξάλλου η διαφύλαξη του οικοσυστήματος προϋποθέτει προστασία του πνευματικού πολιτισμού, ο οποίος εγγράφεται στον γλωσσικό μας βίοτοπο και συνιστά τη μόνη αληθινή άμυνα απέναντι στον κυνισμό της τυφλής δύναμης. Χωρίς την ανάδειξη της διαχρονικότητας και της οικουμενικότητας της γλώσσας μας το μέλλον της ελληνικής εκπαίδευσης επιφυλάσσει πολλή ξηρασία.

Τασούλα Καραγεωργίου
Πρόεδρος της ΠΕΦ